

pubas. Kõrge ta on ja järsk ta, seda ütles igaüks, kes teda lord näinud; aga kes sagedaste teda ülesse ja alla läinud ja nimelt raskete loormatega, see teab temast mõndagi haledat ja naljakat laulu laulda. Muid pole ta enam nii järsk kui muiste, sest iga aasta täidetakse alt ta jalga ja mõetakse ülewelt turja pealt mõni jalg maad madalamaks, sellepärast kabanewad ka teemeeste jutujorinad — aga sell ajal kui Mats lillawoori tagatipus siia mäe turjale jõudis, oli ta veel oma täie auu sees ja iga teemehe, nimelt nooremate, püksid lõiwad kaksteistkümmend, wõi veel rohkemgi, kui waja oli hakata ülewalt alla ronima.

Naagu üteldud: Boor oli mäe harjale jõudnud ja siin peeti nüüd kõltsingused bead ja kirjud nõud ära, luda iluste peaks alla saama, sest päew enne oli sulapoolne ilm olnud ning oli weel mõõda mäge alla jooksnud, see oli aga täna kange külмага kiilafeks jäeks külmetanud ja et meie meeste wiinawoor õige waratselt Tondilt homiku oli nihkuma hakanud, siis polnud mägi ka veel sugugi ära täkitud, waid läikis aina lju waljel, seda päike veel mitte polnud kustutama tulnud. Üks sõnus oma ree taha teiba otseti püsti, ning püüdis siis terawa otsaga rege sinni hoida, aga sest palju ei saanud, sest kiilas jäe ei wõtnud teiba otsa sisse. Eene kui ta kolm korda „pr, pr, pr“ oli prrtonud, oli ta tulise hiiliga juba alla mäge minemas. Teiwast hoidis siiski niivalju, et regi mitte wiltu ei läinud ja ümber ei löönud. Teine mees tahtis targem olla, tal oliwad bead suurte naeltega wenesaapad; need wõttis ta jalast, pistis kaks kaigast sisse ja mõlemille poole reejalast seid kreslapuu taha. Muid istus ise tagurpidi ree peale, wassis mõlemi kätega kaigaste otstest sinni, rõbus saawa lonsad sõwaste wasta jääd ja siis, „nõõ, waska!“ mägemõõda alla. No läks illa ka kaunis mõnufalt. Saawa kontiade naelad kraapiskiwad jääd nii mis rigises rägises, aga see kestis ainult senniks kui saabastel lonsast all oli. Poolest mäes pööraswad endid mõlemad lonsad lorruga saawa all ümber ning jäiwad rahuliseft üksteise sõwra ree saba maha, kuna regi mehega wilištades alla poole fütis.

Nii sõitiskiwad lõik, üks ühte moodi, teine teist moodi mäge mõõda alla. Kes juba hädakillast peasis, see naeris mäe all nende üle, kes warajaste ta käes telgus oliwad, ning need, kes alles mäe peal seiskiwad hiritasiskiwad ka, senni kui ise hädakillist sõitu ette wõtsiskiwad. Mäe all Liwa sõrtsu ette kogusiskiwad endid lõik jälle mõlemille poole teed kokku, sest siin oli orgimees wõi piisubex nagu raskwas teda enamiste nimetas, see katsus pika raudoraga terwe loorma läbi, et mitte midagi leeldud kampa sinna ei weetud, see oli nii kääst ja seadus ning ka meie mehed ei peasnud sest läbikatsumisest. Kuna esimene woori ots juba ammugi sõrtsi juure ulatas, tuliwad teised aega mõõda taga järele. Mats oli ka mäge alla tulemas sõige wiimane. Et temal wiinawaati alla polnud wadada, siis polnud ka mingit suuremat õnnetus tarta ja isa tähendas aga läbidelt, Mats pidada ootama, senni kui teised lõik juba alt ära on, siis tõmmaku ta ohjad üle loorma, lastu enese ohjade otsa loorma taha riputama ja tulgu alla.

Mats tegi naagu isa kästinud. Ta ootas kunni wiimane mees all silmist kadus, andis siis eneselle veel pisut makti julgust korjata uut moodi imelisele sõidule, katsus veel korra taru rangivuid, koola ja sedelga ribma; woatas kas aisararad ka veel sõwaste lodarote külles sinni, tatsutas wa langu määrle laudja peale, tõmbas ohjad üle ree, sõnus kuu õlmad veel õige hoolega ülesse wõõ wabele, et nad mitte maad mõõda lohistama ei jää, seadis enese siis ree taha rinnaga wasta loormat, sirutas käed õige ülesse üle kaera koti, keeras ohjad mõne korra ümber läte, katsus proowiks korra, kas wõib põlwi feroõse tõmmata ja nii ohje otsa rippuma jätta ning kui see lõik wäga hõsti näis korda minewat, ei olnud enam asja kauemalt mäe harjal wiibida. „Nõõb,“ tõlas Matsi huuledelt, aga pisut tasofemalt kui seda muidu tema suust kuuldi ja wist hobunegi sai aru, et Matsi heal seal juures pisut wõrises ning ta ei hoolinud sellepärast sõhõrduselt tasofest hõnust midagi, waid keerutas ainult saba. Teist korda tõlas „nõõb“ ja seeford ka veel pisut wõriseswalt. siis ometigi nii waljuste, et ta mära sõrwu